

TRICORONES,
 SIVE
 SOLES GEMINI
 IN
 BRITANNIA.

CARMEN
 de
 CHRISTIANI

IV. Regis aduentu in
 eandem.

Officio
 EDMUNDI BOLTON seruatum,
 eiusdem curâ, & sumptu
 editum.

AVGVSTÆ TRINOBANTVM.

1607.

NEXVI INTER PRINCIPES ÆTERNO,
 ET MEMORIAE FOELICISSIMI
 HOSPITII AVGVSTISS.

R. R.

IACOBI, ET CHRISTIANI,
 ANNÆ
 PVLCHERR. REGINÆ,
 ET
 HENRICI PR.

ORBIS BRITANNICI DELICIARVM,
 ET SPEI:

VOTIS DILEINCEPS BONORVM OMNIVM
 PRO PACE HINC INDE
 TVRCABVS
 FUTVRA FUNESTA:

ET

SECVNDSISSIMAE EORVM SORTI, QVI
 NOBIS VOLVNT QVAM OPTI-
 ME, ET PRO VIRILI
 ORNANT:

BRITANNIA
 MATER L. MERITO POSVI.

AD L E C T O R E M.

CVR TRICORONES haic Carmini nomen inditum, cognitō
 Augustissimos Principes, IACOBVM & CHRISTIA-
 NV M illo vocabulo intelligi, si quis iam forte interroget? cum
 valde oblitum esse oporteat, hunc, Magnæ BRITANNIAE,
 FRANCIAE, & HIBERNIAE; illum vero DANIAE, NOR-
 VEGIAE, & GOTHORVM, VANDALORVMque, cum
 reges haberi, tūm optimo iure esse. A trium ergo coronarum iure
 quod ad alterutrum hæreditario spectat, TRICORONES. Sin si
 verbum non arrideat, ut potè minimè CICERONIANVM: Ni-
 hil moramur: Ex LATINISSIMA enim compagatione est, ad
 similitudinem VIRGILIANORVM, Trifaucis, Trilicis, & hu-
 inusmodi. At cur PARELIA, sine Soles gemini in BRITANNIA?
 Cum non nisi unum, scilicet unicum IACOEVUM, nec habeat,
 nec agnoscat. Sed quis LONDINVM nostrum, BRITANNICI
 imperij sedem, magnificentissimo illo apparatu transeuntes vidit, qui
 eos non tantum PARELIA, sed (si id natura rerum pateretur)
 duos reuerà Soles non prædicaret? Certè quidem illo die, tam festo,
 tam fortunato, tam illustri, Carminis huius authori PHOEBI in-
 star fuerant: præsentia enim suâ effectum, ut ex simplice spectatore
 poëta rediret: Cautus quidem in hoc, & bene sobrius, (cum
 vires suas, & otia nimis impares, & angustas iusto poëmati probè
 intellexit) quod aduentum tantum, & insigniora aliquot ipsius hospitiij,
 narraret magis, quam cancret. Ceterum qui adeò valde sero in-
 choauit, quantum quantum postea maturaret, gratiss. tamen hospitis
 præfestinata domuitio omnes suos in eo tempestivius edendo conatus
 anteuerit: Carmen ergo velut abortuum iacuit. Sed enim, obserua-
 tō non solū utrumque Regem, Reginam, Principem, & alios im-
 peratoriā stirpe oriundos, sed etiam loco, nobilitate, aut gratiā
 maxime præstantes, officiosissimè in eodem, & nominatim cultos, ne-
 que ullum ferè genus aut hominum, aut rerum, querum memorati-
 one (in tanto scripti compendio) honestari patria possit, esse preter-
 missum, omnino indignum visum est (ut cunque alioquin macrum)
 quod prorsus interiret. Prodit ergo, quanquam sicut agnatum, &
 posthumum quiddam, hæc edentis consilio: Primum ut de suo in

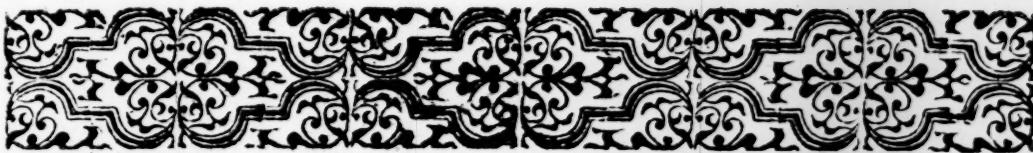
¶

publicum

AD L E C T O R E M.

publicum studio (de quo benè mereri etiam cum vitæ dispendio beatum) ex hoc quantillo specimine, constaret. Deinde ut iuuenis ipse, florenti BRITANNIAE iuuentuti author (pro suâ parte fieret) ne famâ unius, vel alterius (quantumvis ingentium) insularum ambitu circumscribenda, semper contenti forent, sed ut germanam, & doctam poësim, (a quæ saltè ac vulgarem) colendo, eximum illud, & per uniuersum orbem diffundendum decus, patriæ & sibi compararent. Nemo autem serò editum criminetur: Quid enim si multa hinc secula vixerit, qui de hac ipsâ re præclarum aliquod poëma promulgârit? an vel tum id serò factum? Serò igitur HOMERVS I L I V M excisum celebravit, cùm iam ipsæ I L I I ruine perierant: Serò optimus maximus VIRGILIUS Indigetem suum ÆNEAM enexit: Serò denique idem alijs fecerunt poëta, qui res antiquissimas visu ingenij renocârunt. Multò minus hoc serò editum dictetur, præsertim ab ijs quibus festa illa tempora grata fuere: Cùm enim etiam memoria eorum (ut sunt res mortalium) iam penè consenserit; nunc Sereniss. CHRISTIANVS, iterum venire, iterum manere: immò velut perpetuus hospes nobis exhiberi videbitur. Quando autem uniuersi salus particulari præponderet, & sic est a Deo institutum ut partes ita se inuicem curent, ut toti inseruant, eò autem melius sit unumquodq; bonum, quò fusum latius, nemo negabit pacem illam longè fore excellentissimam, quæ TURCIS, iuratis Domini nostri IESU CHRISTI, & Crucis, & Passionis eius hostibus perniciem iam tandem pepererit: quod suo tempore faxit Omnipotens Deus, qui orbis CHRISTIANI mutuis lanienis penè exinaniti, iam tandem miserebitur, Principibus pacem amantibus in occiduo mundo constitutis, eneribus inter MAHOMETANOS. Atquè nè MYNDI portas hec epistola videatur imitari, nihil ultrà adiicit quām votum ut istac placeant, saltè dum Sereniss. IACOBI R. Pacifici totum Quinquennium, dignum se præconium ab aliquo alio longè digniori inuenierit: Tu interim pie Lector.

Vale.

*Absentiam correctorum mulctauit (in prioribus aliquibus paginis) his potissimum mendis
Typographia.*

PAg. 1. lin. 16. pro scelere, legendum, sceleri. pag. 2. li. 28. pro I V P I T E R,
leg. I V P P I T E R. pag. 6. lin. 133. pro quæstasq; leg. questasq;. pag. ead.
lin. 135. pro Porpitias, leg. Propitias. pag. 9. lin. 197. pro Quem, leg. Quam.
pag. 11. li. 254. pro nudarum, leg. vndarum. pag. 16. in margine ad lineam 369.
pro Regno Gerumnij, leg. Regnorum Genij. pag. ead. lin. 376. pro iactat,
leg. iactet.

TRICORONES.

Vid sit acer **T H A M I S I S** miratus in
hospite Rege,

(Fratre sui domini) qui litora patria lin- *Argumentum
Poematis, ho-
spes rex.*

Multaque chara adeò solo permotus
amore,

Classe, mari vasto, magnos inuisit amicos,
Et tumidum officio fluum, lætumq; **I A C O B U M**,
Et lætos omnes, genialique ordine iunctas
Regales dext'ras, commendo nepotibus isto
Carmine; **P H A E B E**, tuus, si me non euocet aura,
Non tua, sed fallax, vultus mea cœpta secundet.

10 **P H A S I S** habet vatem, micat **A R G O** sydus ad **A v s t R v M**,

O R P H E A P H A S I S habet, noster sed dignior **O R P H E O**,

Perfidia si pœta fides? si fausti **H Y M E N A E I**,

Infaustis? nec oui pax aurea cesserit vni?

Omne hinc crimen abest, non charior aduena patre;

Maius at **E v x i N o**, mare quod transnauigat hospes;

Et scelere patefiet honos, claudetur honesto?

Astra poli capitote noui, nec respuat æther,

Et capient, statuarque super noua sydera vates.

In cœlo nostro, non noster quid facit ignis?

T H A M I S I S ob
hoc dignior ce-
lebratu quam
P H A S I S ob
A R G O N A V-
T A S.

*Quædam pre-
ter argumen-
tum libri.*

TRICORNES.

PARRHASIO ARCADIVS quid cum temone Bootes 20

Tam procul ARCADIA? num fabula GRAECA meretur

Cœlos non GRAECOS? gelidi fastigia mundi?

Fabula non equidem, sed nostra ignauia plura;

Proh pudor; HELLANICI fies SEPTENTRIO iuris

Semper? & ITALIA circumscribêre LATONI?

Arcta pace in- Cūm sanata pias GERMANIA colliget iras,

ter CHRISTI-

ANOS EVRO-

PAEOS fir-

mata,

HESPERII que omnes socijs ductore sub uno

ISTRVM Aquilis cogent, & quæ dat IUPITER arma,

Hunc ipsum in finem (si mens mortalibus esset,

Nec fumante oculos titione MEGAERA feriret) 30

Hæc eadem vertent IOVIS auxiliaris in hostes,

TURCABVS, Progeniem PLUTONIS atram, maculamque nefandam

Nominis EVROPAE, & non sua viscera ferro

Crudelifodient vltrà, stultoue furore

CAUCASIIS pergent referare latronibus orbem:

Cūnque erit æternis OTOMANNICA mersa tenebris

Luna (erit ô quando?) genuinaque lumina surgent,

Ipsa in SERRALIA, SULTANI que ense, resciutto

SULTANI capite, & pedibus calcabitur AGAR:

Otia tū si sint, mihi si tum viuere detur

Fœlici ô nimium, pollutos fabula cœlos

Deseret, atque noui decorabunt astra coloni;

Ipse ego vos ducam qui bello heroes honesto

40
Inclarefcetis,

*Et TURCA-
RVM tyranno
deletu,*

*Magnificum
quiddam de se
promittit ra-
tes.*

TRICORNES.

3

Inclarescetis, ducam inquam, atque annuet æther
 Ritè repurgatus, nec erit SEPTENTRIO iuris
 HELLANICI semper, totas sed in astra phalanges
 Militiâ emeritâ referam, & formabo figuris.
 Interea, dum cautus agor non nescius æui,
 Aduentum regis tenui molimine texem.

50 Quà pelago ARCTOO se miscet BALTHICA DORIS,
 Angustoq; freto cognatas dirimit oras,

Et repetit propositum.

Seu GADES meditata alias, vbi ponere possit
 Quis nouus ALCIDES, positasque ornare columnas,
 Regnat CHRIST'ANVS, CIMBRORVM nobile culmen.

Hunc fama aggreditur Superum amandante senatu:

Fama veri nuntia delabitur ad CHRISTIANVM.

Haud ea quæ STYGIIS nutrita paludibus, orbem

Discruciat miserè, gaudetque illudere vanis,

Personâ fallens, aut quas prior occupat horis,

Vix superandus obex, planèque ACHERONTICA tabes;

60 Illa at candidior, quæ vera, & clara recludit,

Tota micans, rutili non infima gloria OLYMPI;

Quippe ferunt Alethe, non COEO hanc, ENCELADO ue

Illa qualis, & quibus parentibus sata.

Progenitam (est Alethe IOVIS optima, maxima Proles)

Ast IMEROS pater est, IMEROS blandissimus infans,

Quem genuit Cesto pectus CYTHARÆA reuincta,

Cùm iam MARS thalamos non incestârat adulter,

Vnde placere probis habet, & placitura referre.

Veneres,

Innumeræ VENERES ostentant virginis ora,

Lumina, labra, sinus vegetat pulcherrimus ardor,

Quis non incaleat visa hac? sunt mellea verba,

170

Nec quicquam innocui subter, diuinitus illi

Confectæ ex crystallo alæ, inscriptæque bonorum

Nominibus regum, neque enim est acceptior vlla,

Velocitas,

Aut dea tain pernix, non tu IUNONIS opacæ

Nuncia versicolor, non tu CYLLENIVS ales

Sis quanquam IOVIS ipsius: Scit cuncta per ipsos

Qui dicunt, faciuntue: Illi insuper vnika lingua est,

Vnika, sed verax: Duo splendida lumina tantum:

Monstro dissimilis: Non fas inuertere sensum

Illi, sacras nec fingere murice notas;

80

Intima cognouit fœlicis vota IACOBI,

Intimaque explorata habuit pia coniugis ANNÆ,

Quid dictu ALBÆ AVLÆ, quid factu VINDEXORÆ;

Nulla BRITANNORVM, nec mundi regia clamse,

In DANIA re-
perit regijs in-
tentum exer-
citijs.

Nec sine se verum diuulgat. Ut ergo DANORVM

Peruenit ad sedes, librantem hastilia dextrâ,

Subdentem vel calcar equo, vel dicta, vel acta

(Aut quid tale viro spiranti prælia dignum)

Versantem herōum, regem altâ inuenit in arce

Ad mare fluctuorum: Facilem illum plurima notu

(Si non & (solita imperij) fax, purpura, sceptrum)

90

Frontis

TRICORONES.

5

Frontis maiestas, sublimes oris honores,
 Fecere, & procerum summa obseruantia suprà :
 Flos aderat D A N I A E ; vt quisquis vel mente, vel ore
 Nobilior reliquis, pulchros quæsitus in usus
 Quà patet imperium, sociorum ascribitur A L B O .
 Haud maiori aliàs resplenduit H A F N I A luce,
 H A F N I A quæ tantum D A N I A E vrbes eminet inter,
 Quantum inter cœli minimos C Y N O S V R A nitores,
 100 Aut dux ipse viæ socios, testesq; futuros
 Quærendi decoris, quanquam lectissima turba,
 Solo & rege minor regem quæ cinxit euntem.
 Ergo illum multis Diua officiosa salutat
 Nominibus, gratum senserunt omnia numen,
 Deinde sinus pandens roseos, & symbola nota,
 Adloquitur. Quid adhuc te princeps magnemoratur ?
 Aduentum studijs arrecta B R I T A N N I A miris
 Ecce tuum expectat, vultumque auet alma tueri :
 Pendent a ventis (quos placauere litando)
 110 Parsque tui regina soror, coniunxq; sororis,
 Cuius ad arbitrium mouet A N G L I A , rupibus antè
 Horrida, nunc scopulos demersit in æquore diros,
 Quiq; extant, antiquum omnes posuere rigorem ;
 Ecce ad blanditur N E R E V S tibi, flamina blanda
 Promittit B O R E A S ; Quid adhuc te Magne moratur ?

CHRISTIANI
Vultus,

Comitatus,

Affatur Dina,

Eia,

*Suadet consen-
dat nauem,* Eia, age, scande rates, auibus pete litora faustis

Candida, nec nimirum longa spe distine amicos :

Ovtinam & thalami consortem, & pignus, & ipsam

*Exemplum IA-
COBI regis.* Fœlicem matrem tua tecum carbasa ferrent :

Pone parum regni curas, BRITICI que IACOBI

(Igne aeti sacro) pelagum qui spreuit eundem,

Adsequere exemplum, non hospes amantior usquam ;

„ Si fratrium rara est, certe concordia regum

„ Rarior est multo, rem perfice marmore dignam :

Ovatum inconsulta cohors quæ vellera laudat

CHOLCHICA, TROIANI decantat prælia belli,

Intumet & monstris, sed diæ munera pacis

Cælica longæuo est dignata poëmate raro,

Crede eris ANGLGENIS acceptatissimus hospes ;

*Imperium ab-
sensis fore se-
curum docet.* Nec metue imperio, namque hoc tibi nominis ingens

Seruabit terror reduci ; Tua regna quis audet

Velle uitè turbare ? graues conscede carinas,

Iamque diu accinctas ventis, quæstasque reiectos :

Stellas consuluit TYCHO docto schemate, stellas

Porpitias retulit, sunt en, nec delitet vlla

Cœli in parte dolus quem non industrius omnem

VRANIAE excussit Mystes, atque ARCTICVS ATLAS ;

Et, si mortalem palles, mihi fidito Diuæ,

Quæ fatis adsto, & refiero mandata Sororum ;

Sed

120

130

TRICORONES.

7

140 Sed quid tu mortale times? aut prospicere vltra
 Rex potes? vltor Iovis esto cura tuorum.
 Omnia tuta domi, foris omnia tuta, nec ira
 Horrescenda deum, nisi iam fortasse moreris.
 His semel auditis perrupit, & expulit omnem
 Inde moram ACTOAE dominator maximus oræ,
 Totus & eximio studio inflammatur eundi:
 Vix vacat amplexus, vix oscula ferre maritæ,
 Aut matris, proliue suæ, sed pergit, & ardet
 Iustus APPARTIAS grandes motare carinas:

CHRISTIA-
 NVS ad hac mo-
 net se.

150 O quantæ pinus, has ô quot robora naues
 Condere sat fuerant? fuit haud NORVEGGIA tota
 Tanto par operi, cecidere altissima ligna,
 Vixq; nemus fuerat, vel mons, vel saltus ibidem
 Qui non persensit damnum, dum quæritur arbor
 Maxima de magnis, longeq; procerrima malo.
 Abripiunt venti puppes, extraque recessus
 Aura sinus CODANI fert in NEPTVNIA regna.
 Velorum nouitas, & primi gratia motus
 Excutiunt animo, quod nausea suggerit ægris,
 160 Absentis vultum patriæ, absentumq; penatum.

Classis regia
 DANICA lan-
 datur.

CIMBRIA moesta sedet magno velut orba parente,
 Versa in CYMERICAM dum non sua lampas habetur,
 HAFNIA Metropolis Musarum florida sedes

Mæsta CIM-
 BRIA ob abje-
 tem regem.

Ingemit, & pullum HELSINVRÆ capescit amictum,
Votisque ob redditum conceptis omnia flagrant.

*Dina his visitis
BRITANNI-
AM versus pro-
ferat.*

Postquam at Fama procul cernit de litore classem,
Euocat ad reducem mollissima flabra ferendam.

Sternitur ast illi primùm quasi plumea nubes,
Deinde cubat, volitatq; celer super æthera vecta;
Vtq; volat, procul vtq; ingentem ALBIONA (fessum
Nequicquam optatos longum expectando triumphos)
Rupe albente super vidit, iuxtáque iacentem
Luderer ripicolas Nymphas, Nymphasq; marinas;
Heus venit ingeminat, venit optatissimus hospes;

170

*Excitatur
ALEBION.*

Hospitis ad nomen LYBICO confurgit ATLANTÆ
Vastior, horrisono raditque cacumine nubes,
Cæsaries illi quercus, sua tempora querno
Cinguntur ramo, percurrunt turgida venæ
Membra metalliferæ, frons, ceruix, femur, omnia fido
Marmore squamescunt, hiemes contemnit, & ignes,
Océanoque extans dispescit cærula plantis:

180

Nec Dea plura loquens, cupidam festinat ad Aulam.

O quantis illic studijs bonâ nuncia? quantis
Plausibus exciperis? ruit inclytus ipse IACOBVS,

ANNAq; in amplexus famæ tam læta ferentis.

Est locus ad THAMISIN multâ quiturre superbus,

Olim cui clarum (sic fama) PLACENTIA nomen,

Nunc

TRICORONES.

,

Nunc dictus **GRENVICVS**: Ibi tum fortè manebant
ANGLOVVM columen summum, & pulcherrima coniux,

GRENVICVS
*vna ex villis
 regis.*

190 Tanquam excepturi primo opportuniùs illic
 Hospitio fratrem, quo nemo gratior vñquam:
 Nam, quanquam illa procul, stat proxima regia ponto,
 Fausta puerperio, sed nunc heu obnoxia fatis:
 Numen, amaroris guttâ sic temperat vñâ
 Mille voluptatum, & quasi dulcia condit acerbis.
 Colle super celso hîc statuâ fulgente **JACOB** I,
 Quem posuit Diu[m] magnas insignis **HOARDVS**,
 Grati animi indicium, stat **NORTANTONIA** moles,
 Vndè quis augusti **LONDINI** mœnia, turres,

C. NORTAN-
TONIENSIS p̄
sumptus illic.

200 Milleq; pyramides, & semper nubila fumo
 Tecta, vndè & classis munitæ discolor agmen
 Prospicere, & campos vernos, syluasq; sonoras.
 Auolat hînc rumor, totamq; exuscitat vrbem.
 Iam feruent animis proceres, iam quisque videri
 Vult prior officijs, rapit omnes gloria regni:
 Post famam venit ipse heros, cui **CIMBRIA** prisca,
 Cui **GOTHIA**, **EVROPAEAE** nobilitatis origo,
 (Mitto **NORVEGIOS**) & piscofissima **THULE**,
 Vni omnes, pluresque virent: Sis fautor **APOLLO**,
 210 Cætera dum recino. Propè iam nunc **ANGLIA** cernens
 Velorum tumidosques sinus, malosque proceros,

*Ab aula ad vrbem maturat
 Dea.*

CIMBER in
conspicuum
ANGLIA
venit.

C

Nauibus

Nauibus obstupuit visis super æquore tantis,
Queis facies peregrina fuit, peregrinaque signa :
Et ciet ad rupes, queis cingitur insula, vulgus,
Vnā vt spectarent, mirarenturque volantes :

CIRCIUS ÆOLIO se nunc in carcere condit,
Subsedit THETIS, pontusque immurmurat IO,
IO TRITONES resonant, cœlum intonat IO.

APOLLINIS
amores in
ANNAM
Reginam.

Causa quidem in promptu est, namq; olim DELIUS ANNAM
(Deperit haud formas vulgares DELIUS autem) 220
Fortè pererrantem DANIAE inter amœna vireta

(Antè suis thalāmis quām fax HYMENAEA reluxit)

Vidit vt e curru radianti, protinus arsit,
Vulneribus totidem incauto pereuntibus illi,

Quæ puer Arcitenens crebrò nimis intulit olim :

At simul vt, PARCAS adiens, quæ fata manebant
Fœlicem nouit, nunquam & superabile pectus
Virginis, atque genus clarum, defluxit arundo
Sæua inflammato pulchri de pectore PHOEBI,
Successitque loco veneratio summa veneni ; 230

Namque Cupidineis velut est obnoxius armis,
Sic illum agnoscit contrà sapientia patrem :

Stultè ait ô CYNTHI, non fas est vrièr illinc,
Virgo alijs ardet facibus se principe dignis,
Regibus orta, soror regis, regisque futura,

(Qui

TRICORONES.

II

(Qui tua sacra colit numeris fœlicibus) vxor,
 Regia tota, futura parens ijs regibus, orbem
 Qui totum implebunt factis, immota manebit:
 Immanes ergo fugiant e pectore flammæ.

240 Scilicet at liceat curare ne forte quid vñquam
 Displiceat placidæ, & stellas innectere fronti,
 Cūm Dea sera petes meritam inter sydera sedem.
 Dixit, &c, vt decuit, verbo stetit, omnia semper
 Grata parans, veluti iam fratriis prospera vela.

Ad THAMISIN ventum est; Fulmen volat vndique lato
 Factitium sonitu, nauis primaria vastas
 Contrahit indè alas, labuntur pinea transtra
 Per pice inunctos funiculos, & hamata sub vndas
 Anchora: stat classis placido velut æquore vultum

250 Nympha tuens clarum, & tanquam luctando marini
 Vim iam elapsa Dei, crines ac ora refingens,
 Atque exultantis similis nunc gurgite summo
 Nunc imo ludens, repetensque aspergine nubes:
 Vtq; stat, nudarum vis gratabunda choreas
 Exercet, nec enim deérant qui forte putabant
 Grandem hic ANGLORVM se composuisse TRIUMPHVM
 (Post pelagi casus) ludentis ad otia portus,
 SERTVM aut (GARLANDAM vocat ANGLICA lingua) vel VRSVM,
 NON PARILEM ue alias inaori aut mole carinas

*classis DANI-
 CA THAMI-
 SIN ingreditur.*

*Nauium ali-
 quot BRITAN-
 NICARVM ma-
 xime note no-
 mina.*

C 2

Quas

Quas non nouerunt: Aurata insignia puppes
Exornant DANICAS, visa est tota aurea classis:

260

Insignium DANICORVM de scriptio, & mons. Cyaneis splendent aurata Leonibus arma,
(Deposito REAFAN piceâ cornice corusco)
Cæruleum est pelagus, signat leo robur, vtrisque
Corda hominum accedunt (si non folia illa triquetri
Sint potius Nymphæ) atque hæc, interprete PHOEBO,
Illius in pelago monstrant, prudenteque ductas

CHRISTIANVS ipse amicar ter ras prospicit, Consilio vires. Rex ipse simillimus astro,
CAESARE oue, VENVS qualem fouet alma, cometæ,

270

Exilit in medium comitatu cinctus ouanti,
Regnorumq; trium Genijs queis præsidet vñas,
Votaque persoluit, funditque e pectore grates:
Clamor it ad cœlos, & amicis vocibus vltrò
Compellat socios, vicinaque rura salutat:

Et affatur. Salue ait ô tandem, salue charissima tellus,
Iure adamata æquè nostra ac DANEMARCHIA nobis,
Cuius & ob decus, haud vel densâ classe vererer,
Vel pedes ire tuos (quocunquè daretur) in hostes:

Finitimas æquâ tu libras lance monarchas,
Tu facili imperio, tu certo hærede bearis,
Quodq; mihi in votis, cernis charamq; sororem,
Insignemque virum, & bellissima pignora natos,
Quorum, idem patris, populique (futurus & orbis)

280

Deliciae

TRICORONES.

13

Deliciæ es puer H E N R I C V S, primique decores:

Annon ô socij primis obtutibus istæc

Arridet tellus ? annon H O L S A T V S ad aures

Quæ retulit noster germanus vera videntur ?

Quæque prior multum gratus R V T I L A N D I V S heros,

Gemmea G A R T E R I I portans insignia nobis ?

Dux H O L S A T I A E frater C H R I S T I A N I.

C. R V T I L A N D I A E legatus in D A N I A M.

290 O soror, ô quantum tua sors præcordia nostra,

Exhilarat, magis & quòd eâdem vtare modeстè :

Sæpè etenim, attenuant magni vim mentis honores,

Haud minus ac vinum, nimius vel lumina fulgor :

Ā N G L I A nostri igitur pigeat neu te oro laboris,

Sumtuus, & si quid valeam, faciam vsque fateri :

Haud regum est eadem ratio quæ plebis eundi,

Causa viæ affectus chari, sed & altera causa est,

Regni vtriusque bonum, regno benè vertat utriusque.

Hæc ita dum fatur, longè videt arduus heros

300 Spumantem sese crispare, & tollier amnem

Dum premitur, nimij resilitque a mole paratus:

Pompa sequax turmæ venientis degrauat vndas;

Sensit rem C I M B E R, monet ergo protinus omnes

Accingant sese, venit inquit enim optimus hospes;

Quisque suum peragat munus, venit ipse I A C O B V S;

Indè, datis signis, atota classe tonatur

Magnificum in morem, vomit omnis machina flamas;

C H R I S T I A N V S longè cervit mo ueri flumen.

Et regem fratrè aduentare.

Iurares ardere vndas, incendièr æthram ;
 Sulphureo abscondit sub tegmine cærula nubes
 Ereptas oculis naues, vox nulla tubarum,
 Nulla nec huc illuc cursantum audita virorum,
 Vix I o v i s ipsius (cuius, quando ærea nulla
 Tormenta auditum impediunt, quām sæpè solemus
 Temnere surdastris ?) valuit penetrare per auras.

At iam dispulerant Z E P H Y R I quæ nubila fumus
 Conglomerarat ater, cœlum & solenne priores
 Induerat vultus ; iam pompa propinquior instat ;
 Tortilia inflabant T R I T O N E S buccina, & agmen
 Ducebant, positis insignibus A M P H I T R I T E S ;
 Squamea non illis chlamis est, non lubrica piscis
 Terga, humeros vestis retegit nitidissima latos,
 Inque illis etiam tria corpora fulua leonum,
 Cancellisque rubris septus florentibus alter,
 Lilia fulua, lyræque auratæ piæta fuere :

T H A M I S I S
 pars agminis.

Inde pater T H A M I S I S Nymphæo, & flore reuinctus
 Tempora honorifico, contorquens lumina læta,
 Grandior it solito pro maiestate diei ;
 Tinixerat & canos, bene olenti barba liquore
 Tota niadet, caluo paetique in vertice crines ;

Mirificus eius- Haud placuit prisco fluuiorum more venire,
 demornatus, &
 picta vestis. Luxuricem sapit ille æui, quas I N D I A gemmas,
 Vtraque,

310

320

330

TRICORONES.

15

Vtraque, quas ASIAE telas dant, explicat omnes :
 Syrma habuit pretij ingentis, quod pinxerat olli
 Lucida PALLAS acu : Argumentum, fluminis oræ,
 Atque omnes a fonte viæ, quot rura, quot vrbes
 Adlambit THAMISIS donec pertingit ad æquor,
 Quamque trahit post se partem leuat inclyta NAIS :

VINDELISORA illic, HAMTONIA florida, RICHMONS, *Aedes regiae
ad flumen.*
 Oppidaque, atque aliæ non parui nominis Aedes,

340 Ingens LONDINVM pallam penè occupat omnem ;
 Hic fremere ad pontem, fornicesque omnibus vndis
 Arietibus veluti impetere, & vertigine canâ
 Obstreperus ferri dum desuper incola ridet,
 Nec totidem e domibus, queis machina clara superbit,
 Vna vacat metui, sed sub iuga saxea mittit,
 Ille in vindictam, cymbas, hominesque voraci
 Ecce haurit fluctu, sœuisque insultibus instat.
 Desinit in ponto descriptio, limbus vterque
 Diuini fluuij nusquam sine luce domorum,
 350 Ultima nec decori ponit GRAVISENDIA finem.

Exultans niueis perfulget oloribus amnis,
 Nymphæ omnes adsunt fluuiorum numina magna ;
 Innumeri hinc proceres, illustria sydera regni,
 Nec suffulca minus, suprà quos ipse IACOBVS,
 Contemtor rerum, queis mens perstringitur, & queis

IACOBVS ipse.

Fucus

Fucus, vel fortuna præest, sed pacis alumnus,
 Et par imperio maiori ritè gerendo
 Quam quod fœlici, doctoque tenore gubernat :
 Augustæ vestes, augusti vultus honores,
 Sed quid opes? orbis ferè gemmâ gestat in vnâ,
 Concharum fœtus claros, adamanta, pyropos,
 Omnes præcipuos : vile ergo sordeat aurum:
 Omnes præcipuos etiam **DANEMARCHIVS** heros.

*Eius regalis
phaselus.*

Rex super æquoreo sedet, atque ingente caballo,
 Auro cui fulgent squamæ, qui grandibus vndas
 Persulcat pinnis, vndas quas naribus efflat:
 Haud aliter quam si radiante Tridentifer ipsus
 Viseret in curru dominam maris, **OCEANVM** ue:

*Regno Germu-
nij, stipatores.*

Regnum circa Genij, queis iure **IACOBVS**
 Præsidet, assistunt : Bellax primùm **ANGLIA**, bellax
SCOTIA deinde, atque has vtrasque **BRITANNIA** mater

**VNIO BRI-
TANNICA.**

Complectens in se (quæ si rex, munere vestro
 (Vt cœptum est) vnquam stabili potiatur honore,
 Vincula concordum non pessima franget **ERINNYS**)

Postremum male culta, tenax, hiemalis **IERNE**.

CAMBRIA quod regni non iactat nomen vt olim,
MANNIA que exilis veniunt post terga regentis :

Ast alio totiès nostrati a milite strata

FRANCIA bella modo, & tanquam si libera tandem

360

370

Vix

TRICORONES.

17

380 Vix sequitur, sed enim neu clara virago superbî,
 Imminet HENRICVS ceruicibus, ipse IACOEV^S
 Sitantūm hoc vellet, iam nunc velut antē iaceres.
 Ast incusat iter (cupiens finire) BRITANNVS
 Tædij, & impatiens queritur se tardius ire,
 Quanquam ales celox quantumuis remige multo
 Polleat, aut velo, cursu haud æquârit euntem,
 Qui volitare magis quam tantūm currere visus,
 Quin & cum proprius iam cernitur alter ab altero,
 Inque vicem assurgunt, & vertice nudus vterque
 390 Longè se infle&tit, decet ut fastigia tanta
 Humani generis, superūm mortalibus instar.
 Cumque ANGLI CIMBROS, CIMBRI ANGLOS vsq; salutant,
 Iuncturi iamiam dextras, animosque volentes,
 Iam tūm, ait ille tamen, quando ô te cernere frater,
 Insimul atque frui dabitur ? qui patria regna,
 Et virtute tuis propriâ HALCYONEA parata
 Otia liquisti, & dulces super omnia amicos,
 Nil metuens SYRTEs, nil cœli incerta, nec ORCI
 Insidias furui, modò nos, & nostra videres ;
 400 Quando, ait, ô proceres quando ? & dum talia fatur
 Fit voti compos, coniuncta carina carinæ est,
 Atque latus lateri, festinant CIMBER & ANGLVS :
 Prendit equum TRITON per frena operosam marinum,

HENRICVS
Princeps.Impatiens via
IACOBVS.Optati congres-
sus desiderium.

Congreduntur.

D

Atque

TRITONIS
officium.

Atque manu collum mulcet, pinnasque reponit
Fluctifragas, socij congressum regibus aptant,
Demittuntque gradus per quos ascenderet A N G L V S,
Inque suum inclinant hilarantia pocula B A C C H V M .

Omnis nudus apex, omnes veneratio summa
Inuadit, saltat chorus officiosus aquarum,
Multa S Y R E N , tuba multa sonant : Quis cætera P H O E B V S 410
Decantare valet ? Cur non oculatus & ipse
Adfueram testis ? quò pleniùs omnia versu,
Et melius struerem : M v s A at mihi suggerat vltrò.

Officiale cedit
BRITANNVS
CIMBRO.

Proripit A N G L V S ouans sese, C H R I S T ' A N V S at imam
Cogitat vt nauis scalam velut obuius, illum
Præpedit alter ; A M O R neque iustos ambit honores :
Et, si hic e D A N I A , cur sedibus ille grauaret
In proprijs colere ? atque hunc præferre sibimet ?
Sic cedendo, nihil regni de iure recedit,
Laudibus at crescit morum potioribus auëtum ; 420
Debebat frater fratri, rex talia regi
Officia, ambo pares, & quorsum quærimus vtrà ?
Congressum vtrumq; est, & nunc amplexibus hærent.

Vos ô T Y N D A R I D A E cœlestes, astra gemella,
Multiplici cœlos decorantia luce superbos,
Fas sit vera loqui : par istud nobile regum
Sic ornat terras, vt O L Y M P V M sydera vestra :

Vos

TRICORONES.

19

Vos cùm splendetis tempestas vt fugit omnis,
 Atque suis mauult furere impetuosa cauernis,
 430 Quàm miseras vexare rates, quàm infrendere dirum,
 Mulcet ita humanas pax nunc benè consciæ mentes.

Amplexantur vtrinque eniam: Prior indè BRITANNVS *Amplexus.*
 (Heroëm vt decuit) regali alacerrimus ore
 Adloquitur (meliùs verò scit nemo loquenda) *Alloquium.*
 Sed paucis, tantùm namque ô charissime dixit
 (Plura quid?) huc longè venis optatissimus hospes,
 Vestrum est (ipse etiam) hoc quicquam quod cernis vbi quam;

Quique salutatum mecum venit optimus hæres,
 Hoc idem affirmat: Stetit autem a patre secundus,
 440 Lucentis pernox ceu stella pedis sequa L V N A E, *HENRICVS
Princeps.*
 Ad dictum verò roseus rubor infilit ora,
 Haud aliter quàm quæ A V R O R A E est, restinguere quem non
 Quiuere, at saltèm cælarunt oscula C I M B R I.

Pergit præclarè noster T R I C O R O N I S, & inquit,
 Hos ego quàm cupij spectare ardenter ocellos!
 Quàmque lubens specto! nam si nec pontica monstra,
 Nec turbo præceps, nec læsit torua vorago,
 Quin nec sunt vobis quid tale minarièr ausa,
 Non ego lxtarer? Nos (maxime amice) valemus,
 450 Ipse ego, coniunxque soror, sobolesque superstes,
 Quorum nil votis (cōncrede) deesse videtur,

D 2

Quàm

Quàm quod adhuc non te videant: properemus ad Aulam,
Nautica commodiùs permensi tædia ponti
Deleturi: iterum venis optatissimus hospes.

CHRISTIANI *magnifica re-
spansio.* Magnificè veterum C I M E R O R V M Martius hæres,
Et plusquam specimen, complectens plurima paucis,
Respondet. Talem quòd te nunc optime frater,

Huncque tuum, gnatum, illustri de germine germen,
Iam videam fœlix (visurus & inde sororem)
Summa mihi merces, etenim per sy dera iuro,
Perque tuum, & nostrum caput, atq; vtriusq; coronas,

Nil magis in votis, nil immoderatiùs arsi:

Hoc satis est pelagin emenso: nam non ego ventos
(Progeniem infidam) scopulos non insidiantes,
Non breuia extimui, nec enim est vastissima T H E T I S

Obsita damnosis tantùm, occultisque periclis,
Sunt etiam & terræ sua, quæ quod munere Diuûm
(Queis reges curæ) ceciderunt irrita cuncta,
Gratulor ex animo, faxint ut gratuler usque.

Sed quid nos plura hìc: scio sum gratissimus hospes,
Omniaque ut breuitèr, nobis gratissimus & tu.

Iam non sermones texendo teramus, at horas
Factis quàm dictis potius, Genioq; litemus,

*Amplexus in-
staurantur.* Amplexemur vtrumque iterum (amplexantur vtrumque)
Iamque iterum atque iterum, post inde vacabimus Aulæ.

Alter

TRICORONES.

21

Alter ad alterius socios iam vertitur, hosce
(Officijs proni) amplexu dignantur, at illos
Conuexis manuum, sceptris quas nemo gerendis
Non sciret natas, viso candore niuali,

480 Aras pacis opimæ, & dij altaria honoris :

Dein socij alternè socios pro more salutant,
Inque vicem sese affantur sermone LATINO
(Communi terrarum orbis, quo CAESAR & usus
Terrarum dominus, dignè reuocandus ad Aulam,
Tantorum exemplo regum) ferit æthera plausus,
Miscentur voces, miscentur pocula, dextræ,
Mens cunctis vna, appulsum celebrare triumphis.

LATINVS ser-
mo, a regibus v-
surpatus lauda-
tur præ alij.

Ast puer HENRICVS, qui oculos attraxerat omnes,
Suspicit egregiam nauim, tormenta, rudentes,

HENRICVS
Princeps.

490 Et reliquum instrumentum omne, & miratur, & optat
Vir fieri potius quam rex, par talibus esse :

Maëste animis Princeps, aderit iam firmior ætas,
Quæ producet auos, quasi nunc in caule latentes,
Floremque emittet pulchrè excellentia facta,
Cùm senium patris, aut regni fortè ardua poscent
Tu memini interea, appulsum celebrare triumphis.

Chara recordatus iam sensa LATONIVS ANNÆ
(Scilicet, eximum cum primis cernere fratrem)

Votorumque memor, veterisque haud immemor ignis.

D 3

Festinabat

Festinabat equis rapidas auriga quadrigæ
Præcipitare rotas, aliumque accendere mundum;
Quin iubet hospitij præses SATURNIVS ipse,

MERCURIUS. Filius ut MATER de cœlo nuncius itet,
Tam monitum geminos TRICORONES tempus abire,
Quam CIMBRVM in primis varijs de rebus agendis:
Deuolat ille celer, mandataque feruida perfert,
Et velut in speculo monstrauit plurima claro.
Tum meminit CIMBER quanta expectatio in Aulâ,
Quantaque in vrbe vocant ciuilem in laudis arenam,
Tum quoque quam latus pateat sibi campus honoris,
Dum prudente coram, sibique assurgente Senatu,
Celso EGERTONO, vim declinantis asylo,

Comitib. DOR- SACVILLO illustri, docto excellenter HOARDO,
SETIAE, NOR-
THANT. SA- CAECILIOQUE ipso magnarum cardinererum,
LISEVRIA. De que suis dabitur sentire, & dicere rebus,
Quæ iura ad regni, regisque ad munia spectant.

Omnium erga Formarum eximij, iuuenum ô clarissime, cœtus,
hosptiem regem Quas etiam optasses olim, & quas forsè vbique
affectus amj. eissimi. Haud paruo inuenies numero, in cultasue, rudesue,

In primis AN- Astris sed pariles totidem, soror inter illas
NAE reginae,
sororis sue. LVNA velut stellas excellentissima longè:
Os, oculos, gestus, omnes vno ore probabunt,
Diceturque beata nimis te coniuge coniux,

500

510

520

At

TRICORONES.

23

At neque casta sinent vltra sua vota vagari.
 Nec dominæ solùm te talem laude, sed omnes
 Afficiunt, quiuis quâ pollet parte, trahetque
 Vnusquisque sibi totum, dum singula censens,
 Aut hoc, aut in te præstantius afferet illud,
 Omnia nequicquam versans, summa omnia cùm sint :

*Summa omnia
in C H R I S T I-
A N O.*

530 Illa etiam ipsa, procul quæ plebs miratur amusa,
 Seu coma, seu gladius, seu pluma leuissima rerum,
 Plebs nisi quod leuior : S P E C T A N T heroica gnari.

*In hastiludio
peritia.*

Intorquet pietam nemo te certius hastam,
 Sed neque torquebit, nam seu annulus aëre pendens,
 Cuspide fraxineâ, frenoque vndante petatur
 (In tollendo autem stat equestris gloria cursus)
 Tu demtum hastili circùm caput usque rotabis,
 Gliscente ad facinus per C I R C I mœnia plausu ;
 Siue exercendum est armatâ in imagine ferrum,

540 Atque parùm abludens a vero Marte düellum,
 In plura erumpet nullius lancea frusta,
 Nec ludi pro lege magis (vix cuspide fractâ)
 Quàm tua, quando arti concedere robur oportet :
 Feruentem utque agitabis equum feruentior ipse,
 Cumque mouente mouens, tanquam si corpore in uno
 (Nobilis ad speciem C E N T A V R I) iunctus vterque,
 O clament bene factum omnes, ô robur, ô artes,

*Describitur e-
quum bellicum
exagitans.*

Principe

Principe magnanimo dignas, & alacrius indè
 Vrgens tu, exagitansque, instat nunc calcibus ille
 Mortiferis, timidasque ferox diuerberat auras, 550
 Nunc tangens pede humum nullo, velut æthere pendet,
 Indè caper tanquam, virgâ admodulante sonora,
 Mentitur saltus, lapides cum puluere spargens,
 Hinc rotat in gyrum sese, decursitat indè,
 Et medio in cursu sistit, ruit vndique sudor
 Spumeus, insignes ardescunt motibus armi :
 Sessorem regno scires, ex arte sedendi,
 Affuetum, huc illuc doctumque impellere gentes ;
 Nec sit stare loco quanquam iam rector anhelus
 Desistat, palpetque manu crispantia colla, 560
 Sed pede sublato nunc hoc, nunc succutit illoc,
 Plenusque irarum vix tandem auscultat habenis :
 Nobilium iuuenum queis res arridet equestris,
 Clamante, ô bene factum iterum velut antè coronâ ;
Tacis artes. Nemo magis belli, pacisue optabilis artes,
 Callet, & vt nemo, sic rex celsissime tantis
 Äquior haud vñquam dabitur virtutibus vlla
 Pandere quâ possint sese quâ regia fratri,
 Ut non deliteant D A N I A E inter dissita semper,
 Ast alias rapiant incendia in æmula gentes ; 570
 Persensit iuuenis, nec vano accensus amore

Laudis

TRICORONES.

25

Laudis, adornatam iam totus cogitat Aulam,
 Conscius ipse suæ virtutis, & acrius ardens
 Quòd Iovis progenitus tacitè promiserit HERMES
 Iam fore ut aduentus (Phoebo insinuante furorem)
 Immissoque HELICONE adeò, CYRRHÀ que refusâ,
 Orbe celebretur toto, non carmine tantum
 Sed Genio forsan qualem vult fama perennis :
 Marmor, & æs perèunt, sed non quæ dictat APOLLO.

580 Proindè morâ positâ & fini congressibus istis,
 Aurea deseritur classis, pompâque sonante
 Ad nutum refluo THAMISI properatur ad Aulam.
 Quod volui cecini, quo numine iudicet orbis,
 Certè equidem hoc animo ventura ut sœcula noscant,
 Et præsens ætas imitetur. ô quando videbo
 Dissidijs positis queis, coniunctissima quondam ,
 Nunc scissa in partes EVROPA miserrima flagrat,
 Vnanimos reges, TURCAS immania monstra,
 TARTAREI Iovis examen, flagrumque superni,

Reges ad GRE-
NOVICVM pro-
perans.

Poeta in TUR-
CAS iterum in-
uebit.

Eiusdem pro il-
lorum deletio-
ne votum.

590 Pellere PANNONIIS, atque armis BOSPHORON vltra

In veteres latebras ? quos res daret illa triumphos ?
 Et versus quales ? ritè impellantibus œstris,
 Carmina quantouis durabiliora trophæo.

Regis ad aduentum, iuueni, & quem sola poëtam
 (Ne prorsùm interèant tanta) indignatio fecit

Oebrum poeti-
cum deserit no-
num rasem.

E

Est

*Breuer per-
stringit hospitiij
festos ritus, &
triumphos.* Est cecinisse satis. Mora tot celebrata triumphis,

(Curta licet nimium, præcepitque angustia) summos

Propterea splendores vult iustum sola vohmen,

Integrumque virum, me territat ardua moles

ANNAE regine Plus æquo audacem : Quæ plurima lampas in vnâ

600

*mirifica venu-
bras & letitia.* Ad visum fratrem, reginâ explenduit *ANNA*,

Haud penecillo aliquo, nulla effingenda metallo :

Frontis candores, oculorum sydereüs flos,

Forsan adumbrari nitente a *PALLADE* possunt,

Atque ita, iurares furtiuâ ut viuere flammâ,

Ast clari affectus, ast mens, & cætera Diuæ,

Non magis ac virtus, & vis, & lux pretiosa

Fœminei mundi quo cultior *ANNA* renider

(Nata *LOVIS* cerebro, textrinæ ô cælica preses)

Nec verbis valeant, nec acum superante poësi :

610

Epule. Tum quantas *GRENOVICE* epulas ? quos obstupuisti

Chori. Aula choros ? quales formas ? saltante vtriusque

Dux LENOXII Sexus præcipuo quoquo, saltante *LENOXO*,

furia regie. Ornamento & parte etiam domus imperantis,

ARBEILLA Saltante *ARBEILLA*, regalis & hac quoque stirpis,

*STVARTA vir-
go illuſtrissima.* Cœlibe quæ gaudet, quanquam maturrima, lecto

(Ales *ARABS* veluti) exemplum virtutis, & artis.

*Comes ARVN-
DELIAE Ho-* Inclyte *ARVNDELIA*, flos nobilitatis, & idem

*ARDICAE fa-
milia fastigium.* Gentis *HOARDORVM*, quid te sine, clara iuuentus

Orditur ?

TRICORONES.

27

620 **Orditur?** ducitue ad finem? macte vir armis,
Consilioque magis, charum caput, ipse PHILIPPVS
LUX HERBERTORVM, nec nunc a fratre secundus
Natu maiori, rege indulgente IACOB O,
Cedere non dedignetur, non florida turma
Magnatum ANGLORVM: Neque vos RAMSAEVVS, & HAIUS *Vicecomes HADINTONIAE, & Baro HAIIS.*
NORDOBRITANNORVM par florentissimum abestis.
Hisce acupictores aulæa, his pingat I S A A C
Historijs tabulas: En personata subintragat
Fabula & ANGLIAC è scire attentissimus heros

630 **Iam** nimirum veller, vendente interprete vappas,
Sal comicus reges, & totam perfricat aulam;
Dij, queis sunt hominum res, & commercia curæ,
Qui reges agere, & vulgus, sua quemque videtis,
Quam læta hæc facies? succedit musica laruis,
Et iam cum serum pleno micat agmine cœlum,
Ipsaque nox nutat, somnoque immersa quiescit,
Et iocus, & lusus circumvolitantque, vigentque,
Nectitur hora horæ, ac in lucem vertitur umbra;
Exclamatque aliquis (nec forte EPICVREVS ille)

640 **Cur** nisi cum requie superesse dedere beatis
Numina? cur somnos? Nimirum est summa voluptas
Alternare vices, & non his usque carere.
Manè canes adsunt, tremulæ discurrere damæ,

*Comædie vernacula ANGLO-RVM lingua.**Musice.**Somnus incusatur.**Venatio.*

E 2

Frondibus

Frondibus incassum nemora occultata sonare,
Venator PHOEBS, venatrix vnica PHOEBE,
IACOBVS alter Atque utroque vnuis maior, meliorque IACOBVS.

PHOEBS. Quis finis tandem? lusus lusum excipit, & iam
Aucupium. Aucupio indultum: Sua dein certamina certant

Gallorum galli- SOLIS aues, melius sed MARTIS, talibus illæ
maceorum paria. Bellum ineunt animis: mors, aut victoria meta.

650

Vrsi. Nunc iuuat horrendos vrsos laniare BRITANNIS

Tauri. SARMATICOS canibus, tauros lassare feroce;

Leones ipsi cani- Quin audent ijdem (res sæpè experta recentè)
bus agitati. (O nimium audaces) contemptâ morte leones.

Ludicros naturam omnem rimatur in vfuscis

Ingeniosa dies, animal non præterit ullum.

Luctatorum Prodit neruosis iam rustica lucta lacertis,

paria. Prodit nuda humeros gladiatio sanguinolenta,

Gladiatio. Telorum omne genus ficto haud certamine tractans,

Et punctim, & cæsim paribus confligitur armis,

MATTHAEVSque pugil, TURNERVS & æmulus, artes

(Par clarum) ostentant hostili more cruentas,

Ostentantque alij, vix se se continet heros

OLDENBURGIA CVS, quin enses tractet & ipse:

Sphaeristerium. Dein pila discurrens, dein alea lubrica feruet,

Dein tabulæ insignis bicoloribus area quadris,

(Eximum inuentum sed quod vix nomine ludi

660

Cendum)

TRICORONES.

29

Censendum) & quicquid didicit, nil prorsùs agendo,
Gens humana agere, aut quibus assolet Aula vacare;

670 Haud minus ingenij solatia nobiliora,
Griphi, Musa, sales, ac cætera opima Reperta.

*Ingenij solatia
surpata.*

Non nunc arcana imperij, nec seria frangunt,
Si sub quicquam vrat tacito molimine cælant,
Atque has insumunt reges per amœnitèr horas.

*Arcana imperij
seposita.*

Parua hæc, & nimius sum in paruis, copia turbat,
Quamlibet ELISIIS TEGEAS si forsitan umbram
Eduxit campis, Bardi siue illa BRITANNI
ARTHVRVM expectantis adhuc, siue esto IOSEPHI
ISCANII, summos quem quis reperire poetas

*Anima ex ELI-
SIIS agris quid
de his ad um-
bras socias re-
feret.*

680 Inter apud Manes, SIDNAEI, aut CHAVCERIS ANGLI
(Quid ni autem eduxit?) spectacula ut ista videret?

(Atqui certè eduxit) eam tum fortè reuersam,
Umbrarum reliquum cantantem exaudiet agmen,
Quanta efflorebant THEOBALDAE CAECILIANAE
Lætitiâ, vtque suis, vicere SIBYLLINA, scriptis,
Inscriptis WELCOM folijs, spargentibus Horis,
Vtque domus dominus longè maiora volutans,
Vix quicquam potuit festino vtroque tonante:
Nil præstasse sibi, licet omnibus omnia visus.

*Comitis SARIS-
BVIENSIS
nunc regis IA-
COBIædes.*

*Eiusdem mag-
nifici apparatu
in excipiendis
regibus.*

690 Illam etiam, solito cùm AVRORA illusrior, umbras
Impatienter agens, stellasque a vertice, fulsit,

E 3

Gnara

30

TRICORNES.

Gnara dies quantos pareret ventura triumphos,
 Illam, inquam, vmbRARUM cantantem exaudiet agmen,

In arce LONDINENSIO Annosa AVGVSTAE quid in vrbis viderit arce,
 opes. Congestas iuuenis quot opes antiquitùs illic,

Tormenta bellica. Quos cumulos auri, quot ahenea, nomine nullo
 HARALDI. ROME dicenda, vocant tormenta recentes :
 Dum pompam doctè disponit multus HARALDVS.

Tonitrua bombardica manes stupent. Ast tonitrus fulgetra noui conante poetâ
 Pingere veridicè, placidissima credere turba
 Vix audet primò ; fide factâ, ô numina, clamat,

Salmoneos inuentum superatum. Quid torqueri vltra sinitis SALMONEA? quorsum
 Ob solos ausus? non nunc imitata videtis
 Fulmina, sed nocuis superari mitia flammis,
 Non ego (nec, quanquam vellem nimis, annuit otûm)

Ornatus & ap- paratus varij. Ornatus procerum, phaleras describere equorum,
 Quanta nec illius lux fortunata diei,
 Quà longa est pompâ fese extendente per vrbem,
 Audeo : Quid geminis fiet tum solibus? ipsos,
 Ipsi cùm possint adeo bene carmine cantent.

In primis vrbis AVGVSTAE. TURRIS (quam dicunt) a limine, ad ultima FLETI
 Compita, continuo rutilabant lumine ciues,
 Longum iter, atque viæ consignans millia multa ;
 Sim breuis, antiquum obtinuit, vix rege IACOBO
 Primum intrante suos vrbis fœlicissima muros,

700

710

Maiori

Maiori exarsit studio, pro tempore magnum
Ostentans etiam : vicos vexilla per omnes, *Vexilla.*
Atque suis lucent mysteria singula signis,
Non tubicen, non cantus abest, non pugna, nec arcus,
720 Non quicquam festis celebrandis conuenit horis ; *Tabicines.*
GRESSAMI à assurgit centum BYRSA alta columnis,
Et CRVCIS assurgit venienti insigne trophæum, *BYRSA.*
Insigne, auratum, & visum memorabile CIMBRO.
Ridet vterque viæ dominabus margo beatis,
Astu CHEPA magis, nitido fulgentior auro : *CRVCIS LON-
DINENSIS au-
rea moles.*
Ostrati hic ciues, vrbisque senatus honestat
Eximias sedes, instrataque scama tapetis,
MAIRVM, ALDERMANNOS, Oratoremq; SHERIFFOSQUE
(Ista magistratus vocabula, nemo LATINA
730 Non dicat stolidus, sunt vera, i círcò LATINA,
SVFFECEs dixit LIVIVS, quæ dictio POENA,
Barbaritas est falsa loqui, non nomina rebus
Conueniunt nostris ROMANA) ibi cernere possis :
Nescio quæ iuxta hos immani pugna mole,
Pyramidesque ipsis visæ minitarier astris.
Fabrica nunc PAULI, quanquam ignibus inuidiosis
Dimidiata caput, miraculum adusque procera,
Expandit magnosque sinus, immensaque membra.
O foret ô vtinam canceret qui cuncta disertè,
Quæ *Vicus celeber-
tinus.*
Magistratus.
*Templum Diu-
PAULI.*

32

TRICORONES.

Quæ vixdum tetigi, carpens fastigia tantum.

740

Porta LVDDI. Fundatorem vrbis L V D D V M, prolemque gemellam
(Dat plebs tota fidem) nunc tandem lassa salutat
Pompæ prima acies : Stat imago virginis extræ,

ELIZABETHÆ Quæ pacata tibi transmisit sceptral a c o e e :

nuper reginae statua. Fœmina magna quidem, & planè altera P A L L A S E L I S A,
Nec nisi cum gemitu memorata ab amantibus A N G L I S.
Carminis hæc mihi finis erit, quæ non fuit illis
Progressus, medius metam stat L V D D V S vtramq;

CHRISTIANVS Inter : At, vt licuit, maiora per otia, summo
è fastigio Fani

PAVLINI, in-PAVLI tu postin de vertice, C H E R S O N E S I

gens LONDINI- NVM intuetur. O rector D A N I C A E (placuit nam scandere summum)

750

Despiciens vrbem; Quæ brachia por'gere visa est?
Atque errare quoisque ingens ? licet antè popelli
In numero ex numero facilis coniectio quanta,
Nunc visendam oculis se turritissima præbet.

Familie.
Tempia.

Centum mille domus, centena vicenaq; tempia,
Totum est vrbis quodcunque vides, sic ædibus exlex
Excurrit, tantum pars est quod nomine gaudet

L O N D I N I : Crescat dum nil suus amplius æther
Præter tecta habeat quod videat, tanta B R I T A N N Û M

760

BRITANNIA-

*RVM arx, &
vrbis primaria.*

Sedes prima foret, sed & hæc primaria sedes :

Non æquanda, semel si cincta suburbia muro :

Magnum opus, atque habiturum olim qui ductus amore

Nominis

Nominis æterni peraget, quin saxeа facta,
 Saxeа quæ non est, & lege coercita nullâ,
 Verè erit augusta vrbs, atque ædes regula coget.
 Quò feror insanus? non his vaco, desine tandem
 Expatiari adeò, compendia tuta secutus,
 Et tua; finis adest: Ne illæsa irascere **CLIO.**

770 Ad PETRI (spinetum olím) quo clauditur vrbis
 Occidua ad flumen series: ô quos **EDVARDOS?**
 Et quos **HENRICOS?** quæ quondam robora regni
 Vrna capit, tumulusque frequens? simulachra sepulchris
 Heu quanta emergunt? dicam inclementèr, ô **CIMBRI,**
 Huic monumentorum planè inuidistis aceruo.
 Dicat qui valeat melius, quid **VINDELISORAE**
 Viderit hospes acer, socius nec maximus ipse,
 Plurimus est **CAESAR**, superat mea carmina splendor
GARTERII, haud minus ac **ARTHURI** sphærica mensa
 780 Nobile, quod sedes ibidem sibi fixit honoras;
 Ordo, locus summi: Rem vates quisquis es ipse
 Te dignum facies, quicunque hæc vindice plectro
 Astra super statues, cœlo noua sydera transdens.
 Atqui hæc quæ subito iam percurri omnia filo,
 Longèque his maiora simul rex vedit vterque;
 Sed, quæ non vedit, fuerant dij qualia? quanta?
 Quæ regina soror spectacula mira parârat,

*Regum tumuli
 apud WEST-
 MONASTERI-
 VM in templo
 D. PETRI.*

*VINDELISO-
 RA Ordinis
 GARTERII
 sedes.*

*Apostrophe
 authoris.*

*Plurium trium-
 phorum appa-
 ratus euersi,
 ANNAE regi-
 ne,*

Quæ

TRICORONES.

HENRICI
Principis,
Academiarum,
Iurisperitorum
nobisnum,

Procerum,
Aula,
Ruris.

Satyras in
CHRISTIA-
NUM abitum
parantem.

Quæ simul H E N R I C V S minimè puerilia princeps,
Quæ longè insignes vtriusque H E L I C O N I S Alumni,
Quæ cœtus iuuenum patrijs qui legibus horas
Impendunt (quo non viget accuratior usquam,
Aut image qui rerum discrimine pollet, & usu)
Quæ varij proceres, quæ tota B R I T A N N I A, & A V L A,
C H R I S T' A N O , & nobis perierunt omnia in uno
Consopita abitu : D R Y A D E S, H A M A D R Y A D E S, omnes
N Y M P H A E fonticolæ, S A T Y R I S C I semicaprini,
F A V N I , S Y L V A N I que omnes uno ore v lulârunt,
Damnâruntque operas nequicquam in festa locatas ;
Nimirum illi etiam scænas, & peggata verna,
Personasque, & lætitiae sua signa parârant :
Ex quibus (vt petulans genus est) quam plurima quidam
Fertur aetâsse, & quasi spretus, bile procaci
Intumuisse, aiens : Quod, quanquam rura carebant
Cultu quo C I M B R I captarent forte fauorem,
Quanquam delicijs Aularum, muneribusque
Quæ dedit, accepitque, auro, rutilisque lapillis
Prægraibus ; tamen haud per amantia corda deesse,
Nec mores quibus est sua gratia, rustica quanquam :
Dedecuisse virum peregrino in littore talem
Spernere rurales grates, potuisse manere
Saltem dum potuit, quin scire illum esse verendos

790

800

810

P A N A ,

P A N A, P A L E M que deos, neque reges nomine posse

Maiori gaudere: D i s mortalia cordi:

Non d e d i g n a r i (parilem sibi) rura I A C O B V M

P e r l u s t r a r e, h a b i t a r e s i m u l, c r e b r o q u e v a c a r e.

M u l t a h u i u s g e n e r i s i a c t a t a, i n d u l t a q u e b i l i.

A s t q u e i s s e r e g e s c o l u e r u n t d o n a v i c i s i m ;

D o n a h a u d, s e d g a z æ f u e r a n t, q u æ l u m i n e c i r c û m

A c c e n d ê r e s u o c œ n a c u l a f u l u a m e t a l l o :

*Mutua re-
gum dona.*

820 Empta antiqua foret longè R O M A i p s a m i n o r i s,

S i n g u l a t u n c p r e t i u m t o t i u s m u n e r a r e g n i,

T h e s a u r o s i n t e r s e r u a n d a i n s æ c u l a s a c r o s,

N e c n i s i m a g n i f i c i s e a d e m t r a c t a n d a d i e b u s.

S c i n t i l l a n s a d a m a s, c a r b u n c u l u s i g n e u s, a m b o

I n f a n d i p r e t i j l a p i d e s, v i n c u n t u r a b a r t e

F a b r i, f i t q u e i l l i s l o n g è p r e t i o s i u s a u r u m,

M a t e r i e m c œ l o s u p e r a n t e; a s t c e d i t v t r u m q u e

A r g u m e n t o, a l i o c e l e b r a n d o t e m p o r e f o r s à n.

S p i r i t u s a t c u i n a m e s t t a n t u m m o d o v e r s i b u s a u d e t

830 Qui m a n d a r e t u o s c u s t o s V P N O R A t r i u m p h o s ?

*Statio classis
verè regia.*

G I L L I N G A M A h i b e r n a t u o s ? c l a s s i s u e p u p i l l æ ?

N u l l i e q u i d è m, n u l l i. V i d i t M E D V E G A s u p e r b a,

F e r t i l i s A N D E R I D A E p r o l e s c r y s t a l l i n a s y l u x æ ;

H a u d i n t a c t a m a r i N Y M P H A, a t s a l s u g i n e t e s t a n s

C o n c u b i t u s q u e s t a t o s, & f u r t a f r e q u e n t i a p o n t i ;

36

TRICORONES.

R O C H E S T E R Audijt, intremuitque propinqua, & paruula **R O F F A**,
urbecula.

Axem puluere o crebrò quassante tonitru,

Vt reges gemini, regina, & filius hæres,

N a u e s.

Coniunctis radijs scandebant ponte carinas

A N G L O R V M inuictas regum, fidasque **B R I T A N N I** ;

480

Terrificum fassas vultu, & venerabile quiddam,

Regni depositum salui, quod & vndiquè bello

Flagranti repetet ; terræ tutamen, & vndis.

Talia quādò sient istæc, & tanta, nec ipsa

Maxima, vel saltēm non vnica ; **Q u i s m i h i B A C C H V S**

*Pates demit-
tit se se.* Me abripiet tantūm vt recinem ? qui maxime **C I M B E R**

Aduentus me nosco tui præclara canendo,

Decessum tanti Plus æquo audacem : *Decessum* vt nemo probauit
*hospitis inra-
tissimum esse* (Inuisum nobis quod te raptim abstulit, ipsi
docet. docet.

Inuisumque tibi, quod detruncârit (ademptâ

850

Parte voluptatum pōtiori) gaudia tanta)

Nec celebret quisquam : Sed cūm discedere certum est,

Imperij poscente statu (breuia otia regum,

Ceterū A v- Et dubia imperij) det amicos **I V P P I T E R A V S T R O S**,

*STROS precatur
amicos redeunti.* (Quando AQVILONEM idem, sœuum propriâ indole ventum,

Humanum indulxit properanti ad litora nostra)

Flatu vt diuerso redeat, sed numine eodem :

Quin **A F R I C O S** reduci dabit en **S A T V R N I V S** alnos,

Carminibusque meis per sœcula longa placere.

F I N I S.

